

Vår trosvandring med Honom!

Luk 5:4-11

Petrus självbild är intressant här. Han ser sig som en stor syndare när han får bevittna ett för honom ofattbart under. Han hade fiskat hela sitt liv men hade troligen aldrig fått en sådan fångst vilket fick honom att bäva av rädsla inför vem han hade att göra med.

2 Pet 1:3-8

I slutet av sitt liv möter vi Petrus igen efter en lång vandring med Mästaren, men nu är det han som andas tro och uppmaning. Han understryker att vi med all iver ska foga styrka till vår tro. Han vars tro knappt ens existerade när Jesus kallade honom. Hur har han fått tro, hur har hans tro kunnat växa sig så stark? Låt oss göra några nerslag i Petrus vandring när han möter trons värld och tar sina första stapplande steg.

Mark 1:21-28

Här möter Petrus en makt i undervisningen som vida överstiger allt vad han och andra runt omkring honom tidigare erfarit. Dessutom blir de vittne till en konfrontation i andevärlden som gör dem bävande inför makten i Jesu ord.

Mark 4:35-41

Nu lyder även vinden och vågorna honom. De fylls på nytt av bävan för de fattar inte vidden av Jesu person. Här markerar Jesus också deras brist på tro. Den svenska översättningen ”ännu” är ganska passande om man tänker att Jesus hade för avsikt att deras tro skulle växa i hans närhet. Genom att de såg den makt som utövades av Jesus så skulle deras tro öka och sakta växa sig starkare.

Mark 6:7, 12-13 (30)

Nu tar Jesus steget till att låta dem själva få se trons makt i deras egna liv. Han ger dem makt över de orena andarna och sänder sedan ut dem att predika omvändelse. När de kommer tillbaka så är de överväldigade av att de orena andarna lyder dem (Luk 10:17).

Matt 14:26-33

Här tar Petrus ett initiativ att pröva tron och ber Jesus att kalla honom. Ett utmärkt sett att utmana sig själv, be mästaren att kalla på mig och sedan försöka gensvara på kallelsen. Petrus misslyckas då han betraktar sin situation och det omöjliga i sitt agerande, men han gör ett försök och Jesus räddar honom när han ropar på hjälp. Vi ska inte bli nedslagna när vi misslyckas utan ropa på hjälp.

Apg 3:1-10

Här har tron i Petrus liv tagit ett nytt kliv och hans agerande visar på en fasthet i tron som förvånar om man betänker vad han just gått igenom när det gäller sin förnekelse av Jesus.

De här händelserna är axplock i vandringen med Mästaren, som visar på hur tron successivt växer till hos Petrus. Vi hör kanske ofta de ovanstående texterna och utläggningar om tro i relation till dessa, men tar vi verkligen till oss undervisningen? Låter vi den utmana oss i vår vardag? Jag tror att det är där som vår tro successivt börjar växa, men det går inte att bara lyssna och begrunda utan vi behöver som Petrus själv säger ”**sök därför med all iver att till er tro foga styrka**”.

Han fortsätter: ”Ty om allt detta finns hos er och får växa till, blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte överksam utan bär frukt”.

Den grå vardagslunken kan lätt bli något som passiviserar oss och skapar en lätt likgiltighet till det mest omkring oss, till och med vårt uppdrag som människofiskare kan bli urholkat av tristessen. Men vad ska vi göra då, ska vi nu ta oss i kragen igen och piska upp lite engagemang. Ska vi plåga oss med mer dåligt samvete och öka arbetsbördan ytterligare, räcker det inte med att vi redan går under av bördor i den grå vardagen.

Den vandring som du och jag gör tillsammans med Jesus är just en vandring först och främst i tron. En av trons fiender är just likgiltigheten som möter oss i den grå vardagen. Trons liv spirar i gemenskap med den Helige Ande och med trosivriga syskon. Vi stimuleras genom att berätta för varandra vad den Helige Ande gör i våra liv, vi stimuleras när vi samlas till bön, vi stimuleras när vi påminner varandra om vad Han har gjort för oss, vilka löften vi fått del av. Tron är inte något högst personligt som bara rör mitt eget liv med Jesus utan den personliga trosvandringen är viktig för hela den kristna gemenskapen och tvärtom. Här är det viktigt att vara uppmärksam på sin egen inställning när man möter andra syskon vars trosiver är påtaglig. Det är nämligen lätt att slå ner modet på sina syskon och ta ifrån dem glädjen i deras vandring genom att påpeka uppenbara problem istället för att stödja deras trosiver. Jesus möter motstånd i sin hemstad (Matt 13:53-58) just därför att de tror sig veta vem han är eftersom han växt upp mitt ibland dem och därför har de svårt att acceptera hans särställning. Jesus gör heller inte många underverk där eftersom de inte ville tro.

Det är inte så att tron i sig själv är bräcklig och det är därför vi behöver gå varsamt fram utan snarare är det vi som är bräckliga när det gäller att bevara tron i våra hjärtan. Därför behöver vi stödet från varandra i vår strävan att växa till i tron. När det gäller tron så är just ordet **växa** en bra symbolik för tro kan man inte tillskansas sig genom ambition eller kraftansträngningar, även om Petrus talar om att foga styrka till tron. Den styrka det handlar om är av ett annat slag en mänsklig styrka i dess fysiska och psykiska bemärkelse. Min förståelse av tron är den att den utgår ifrån hjärtats mitt, hjärtat är en omskrivning av hela människan (ande, själ och kropp), så tron utgör alltså centrum i människan. När vi säger ja till Jesus i tro så upprättas vår relation till den levande Guden och vi börjar en vandring i gemenskap och förtröstan till Honom. Tron är det liv som kommer från honom samtidigt som det är en del av oss själva och vi gensvarar med förtröstan, tillit och lydnad till Honom. När vi fogar styrka till vår tro så handlar vi efter det som kommer ifrån hjärtats mitt. Men det är ofta här vi stöter på problem för hjärtats ingivelse står ofta i kontrast till det vi ser och känner till. Att lita på det som inledningsvis låter som en svag viskning ifrån vårt inre, när verkligheten är alltför överväldigande, är många gånger mycket svårt. Här är min övertygelse att vi behöver varandra för att spurras till att lyssna och handla på det vi hör. För gör vi det så växer vår tro och den svaga viskningen ökar i styrka. Låt dig bli inspirerad och sporrad av dina syskon genom att träffa dem ofta för att berätta om din vandring med Honom och höra om deras vandring med Honom. Vi behöver söka Honom tillsammans.

”sök därför med all iver att till er tro foga styrka”